

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

4. Actiones Architectonicæ sint oportet cuiuslibet Christiani, & multo
magis Sodalis Parthenici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

ARCHITECTUS CHRISTIANUS. 39

deste sentiat, nemini se arroganter præferat, quamvis major sit multis, aut omnibus, genere, dignitate, inge-
nio, sapientia. Quod est multo præstanterius quam exi-
mia multarum rerum præditum esse scientiam. Itaque
fatus est, magisque optandum in Republica Christia-
nâ ædificatorem esse, quam Scientiarum variarum Do-
ctorem.

ARTICULUS IV.

ACTIONES ARCHITECTONICÆ,

Sint oportet cujuslibet Christiani, & multo magis.

SODALIS PARTHENICI.

ALIBI Apostolus, ut *Sapiens Architectus*, vel insinuat, vel clare edicit, omnes actiones hominis Christiani debere esse *Architectonicas*, seu ædificativas & se qui-
dem ad hanc normam exminasse operationes quascum-
que cum dubitatio incideret, faciendum-ne sibi ali-
quid esset, an sequus? Illustris est in hanc rem sententia
ad Corinthios x. *Omnia mihi licent, sed non omnia expe-
diunt. Omnia mihi licent, sed non omnia ÆDIFICANT.* Lo-
quebatur de ijs, quæ adjaphora, sive indifferentia sunt,
non perse mala: ut comedere, bibere, ambulare, lude-
re: quale erat etiam eo tempore, vesci idolothyritis, non
quasi Sacris, aut idolo immolatis carnibus sed quasi
communibus cibis. Itaque dicit Apostolus, *Ego, qui
scio, illud peccatum non esse, & nullâ lege prohiberi
carnium illarum comedionem, bonâ conscientiâ iis
velci possem.* Sed si viderent id iguorantes, infirmi in
fide, scrupulosi scandalizarentur, certe, non ædifica-
rentur: ideo mihi abstinentum est; quia sum arte *Ar-
chitectus*, officio *Ædificator*, quæ Christianus, cuius o-
mnia dicta & facta debent esse *Ædificatoria*.

Quam frequenter dicendum esset Sapientiae Cul-
tori-

toribus & De paræ Sodalibus: *Omnia mihi licent, sed non omnia ædificant;* & consequenter abstinentia multis, alioquin haud vetitis, quando in his illis que circumstantiis non ædificant. Agatur exemplis. Ecclesiastici, quamvis aliquando excusatione legitimâ ut possint, cum templum unde redditus habent, & pingue mensem, statim temporibus non frequentant, tamen id non ædificant: sicut quod in Choro non cantent. Sed multo minus ædificant, in Choro fabulari, jocari, nugari, cachinnari, cum canibus ludere. Nequaquam ædificant, sed scandalizat gravissime, saepius in popinâ aut symposiis repetiri, quam in vesperis: attentius & frequentius Amadisium legere, quam Breviarium plures fæminas & focarias domi alere, quam famulos. **PATRIBUS FAMILIAS** multa licent domi, sed non ædificant, si coram filiis & filiabus, ac domesticis aliis dicantur, vel agantur: atque idcirco, os continent manus frenandæ. **MAGISTRATUT** multa licent in cives: domino in servos: magistro in discipulos: parenti in filios. sed non ædificant; ea propter omitterenda. **CLERICI** licet ornare moderatè corpus. Sed volitare per plateas instar prœci, aut sponsi, qui aliam sponsam quam Ecclesiam suam ambire non debet, prodire cinctinatum, portare thoracem fenestratum, tibialia variegata, calceos rotulis ansatos, profectò non ædificant. **LICET RUSTICO** aliquid in corporis cultum expendere sed curare sibi vestes, quæ sunt propriæ urbicorum aut etiam aulicorum. Et civem ejusque filium vestiti unobilem, hunc ut principem, non ædificant, ideoque, ut moderatio adhibeatur curandum. Licet aliquando laute excipere cognatos, amicos, hospites convivium institueri, dare epulum; sed illud apparati à mercatore, quamvis opulento, à Senatore, licet divate, à Doctore, quamquam locuplete, instar convivii Consularis,

Prin-

Principalis, Pontificalis, Cæsarei, sanè non ædificat: atque idcirco modus esset adhibendus. Qui cùm in aliis Germaniæ Rebus publicis, tum in hac Catholicâ maximoperè optatur, quod leges sumptuariæ in vestitu, & convivandi ratione, vel nunquam videantur latæ, vel non-usuabilitæ, vel usu contrario antiquatæ, quorundam scandalô. sed ipsorum maximè, qui tales apparatus faciunt, detrimento.

ITA QUE, quamvis multa, immò, omnia adjaphora, liceant, non tamen omnia Ædificant. Vnde pessima est consequentia in Dialecticâ Christianâ: Hoc illudve non est peccatum, aut lege divinâ humana-ve non est vetitum. Ergo mihi liberè dicendum, scribendum, agendum. Suntque ignari Ethices Evangelicæ, quæ nobilior est, quâm omnis Aristotelica, qui existimant Ecclesiastem, sive Concionatorem, tantummodo reprehendere debere ac agere contra eos, qui quæ perse mala sunt, committunt, quod si non sint peccata genere suo non debere attingere, aut prohibere. Quod est manifestè contra doctrinam Apostolicam: ex quâ habemus, Christianos non arcendos solum ab iis, quæ aperè sunt crima, verùm ab omnibus iis, quæ non Ædificant. Quamvis enim illa, si in se spectentur, et, ut loquimur in Scholis, materialiter sumpta, non sint mala, ut criminis nomen mereantur, tamen per accidentia ea vitanda sunt, & non licent, quia scandalum ingenerant. Atque, ut optimè dixit Clemens Alexandrinus: lib. 3. Stromat. *Qui faciunt quicquid licet, facile dilabuntur, vt faciant, quod non licet.* Neque hoc est conscientiam erroneam, auditoribus, pœnitentibusque suis ingenerare, ut putent esse peccatum, quod in se non est, tale; sed est, conscientiam ipsorum nimis laxam spaciofamque, ut plaustra etiam defectuum transmittant sine sensu, ad convenientes moderationis angustias redige-

re: sibi ut persuadeant, non quæ licent, sed quæ simul ædificant, posse securè absque conscientiæ remorsu perfici.

ARTICULUS V.

ACHITECTUS CHRISTIANUS.

*Et Ædificator Sodalis, primùm in se tum in aliis
ÆDIFICAT.*

HOc Evangelici Ædificatoris munus exigit, quod proprium est hominis Sapientiæ Christianæ dediti, qualis esse debet SODALIS Virginis DEIPARÆ. hic semper oportet ædificet Domum, primùm in se, tum in aliis. Nam ut alios, vel in aliis, quispiam ædificet, requiritur, ut in se id primò faciat Posse autem quempiam Ædificare se, docet Paulus Apostolus in priore ad Corinthios xv. cap. ubi disputans, quod nam Spiritus-sancti donum sit præferendum, Propheta re, id est, exponere Sacram-scripturam, docere arcana Dei, verba facere de cœlestibus ac divinis, concionari ad mores instituendos idoneè an linguis loqui, seu, habere donū linguarum, ut in primitiva Ecclesiâ sepe continebat, cum multis linguis aliqui loquebantur, & psallebât, cum multorum admiratione & Ecclesiæ gaudio. Respondet autem ipse, Dono linguarum esse præferendam Prophetiam eo modo acceptam: quod hæc perutilis sit ad Ædificationem aliorum, quos edocet Propheta, Ecclesiastes, Concionator de rebus ad salutem spætantibus. Quare qui sic prophetat, Ecclesiam Dei Ædificat, inquit Apostolus. Qui autem lingua loquitur, quam nimirum alii non intelligunt, semet ipsum Ædificat, non instruit alios, non consolarur, non horratur ad meliora.

UTRUM-